

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech. (Mk 6, 30-34)

K ZAMYŠLENÍ

Dnešní evangelium velmi krásně vystihuje čas dovolených a prázdnin. Také Pán zve učedníky k odpočinku. Nechce je zničit, nejde mu o výkon za každou cenu. Jsou pro něj bratřími a on jako jejich mistr o ně pečuje. Pojem pastýř z prvního čtení a žalmu je obrazem Boha, kterému záleží na jeho lidu. Neznamena to, že za něj vše udělá. Ale není lhovestný! Zároveň vidíme, že pečuje nejen o učedníky, ale také o každého, kdo přichází. Nelze doložit, zda učedníci žárlili či naopak Pánovi s radostí pomohli. Přesto je před námi důležitá otázka: Dokážeme přát lidem okolo nás odpočinek, požehnání a pokoj? (vira.cz)

Modlitba

Setkávám se s mnoha lidmi, kteří o tebe nedbají.

Usnadňují si život a mají snadný život.

Jdou kupředu, jejich postavení je neotřesitelné.

Bohatnou, rostou pýchou a povýšeností.

Mají silné nervy, neruší je svědomí.

Používají svých loktů a jdou přes mrtvolky.

Všichni jim tleskají, a proto i mě láká,

abych to dělal stejně.

Ale ty mi ukazuješ Ježíše: Oni ho nechávají padnout,

zabíjejí ho na kříži.

Jeho život pro lidi přivádí svět dále,

než štěstí všech zlých.

Zůstávej se mnou.

Když mi voda sahá až po krk, nedej mi utonout.

Když se od tebe vzdaluji, nutně zahynu.

Když tě hledám, ty mě najdeš.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Evangelium je plné paradoxů, přičemž jedním z největších je velikost všech maličkých v očích Božích.
- Kdo neumí dobře odpočívat, neumí většinou ani dobře pracovat – natož žít.
- Nemáme jistotu, že se nám všechno zdaří. Smíme však doufat, že Pánem žně bude všechno přijato a proměněno.

VÁCLAV č. 27. (2015)

19.7.2015

16. neděle v mezidobí Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

Webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 17.30 hod.

St – v 17.30 hod.

Čt – v 7.30 hod.

Pá – v 17.30 hod.

Ne – v 9.00 hod.

SULEJOVICE Ne – v 10.30 hod. **26.7. bude**

v Radosticích poutní mše sv. ke cti sv. Jakuba, ap

MILEŠOV Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)

VELEMÍN So – v 10.00 hod.

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 16.30 hod.

Odpověď k žalmu – neděle 19.7.2015

*„Hospodin je můj pastýř,
nic nepostrádám.“*

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

155. Jak nám Ježíš pomáhá v umírání, vložíme-li v něho svou důvěru?

Ježíš nám vychází v ústřety a vede nás k věčnému životu. „Nevezme mě smrt, ale Bůh“. (sv. Terezie z Lisieux).

V pohledu na Ježíšovo utrpení a umírání může být i naše umírání snazší. Můžeme říci Otci „ano“, a tak mu projevit svou důvěru a lásku, jak to udělal Ježíš v Getsemanské zahradě. Takovému postoji říkáme „duchovní obět“: umírající se sjednocuje s Ježíšovou obětí na kříži. Kdo umírá v důvěře v Boha a v pokoji s lidmi, kdo tedy nemá těžký hřích, je na cestě ke společenství se zmrtvýchvstalým Kristem. Naše umírání nám nedovolí padnout hlouběji než do jeho náruče. Umírající se nevydává na cestu nikam, nýbrž se navrácí do Boží lásky, v níž byl stvořen.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

21. července – nez. pam. sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve

Narodil se 22.7. 1559 v Brindisi v Itálii. Při křtu dostal jméno Julius Cézar, po římském státníku a vojevůdci. Jeho otec Guglielmo (Vilém) Russo brzy zemřel a Elisabetta (Masel-Lorenzo) ho svěřila do výchovy františkánů v minoritském klášteře. Tam Julius (pozdějším jménem Vavřinec) získával vzdělání do svých 14ti let, kdy mu zemřela matka. Po její smrti musel opustit rodné přimořské město a přestěhovat se ke strýci knězi do Benátek. U něho své vzdělání prohloubil a po seznámení se s kapucíny kláštera od Panny Marie Andělské na ostrově Giudecca, v necelých 16ti letech, vstoupil do jejich řádu.

Do kapucínského řádu vstoupil. Byl bystrý, pohotový a inteligentní, proto se mu dařilo studium i mnoha cizích jazyků a po vysvěcení na kněze se stal úspěšným kazatelem. Všechny své schopnosti věnoval apoštolské službě. Jako nadšený misionář a představený řádu procestoval téměř celou Evropu. Nechyběly ani Čechy. Stal se zakladatelem a spolupatronem františkánské provincie v Čechách Vyzářovala z něj osobní svatost a velká obětavost pro věc Boží. Napsal také mnohá díla k objasnění víry. Papež Jan XXIII. ho v roce 1959 prohlásil za učitele církve s titulem "Doctor

apostolicus".

Další památky:

20. července – nez. pam. sv. **Apolináře**, biskupa a mučedníka

22. července – pam. sv. **Marie Magdalény**

23. července – svátek sv. **Brigity**, řeholnice, patronky Evropy

24. července – nez. pam. sv. **Šarbela Machlúfa**, kněze

25. července – svátek. sv. **Jakuba**, apoštola, také sv. Kryštofa, patrona cestujících

26. července – **17. neděle v mezidobí**

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne – 19.7.2015 – v **9.00 hod.** za farniky v **Sulejovicích** – v **10.30 hod.** – za + kostelnici paní Karolínu Kratochvílovou

Čt – 23.7.2015 – za + Stanislava, bratra Františka a + rodiče

Ne – 26.7.2015 – v **9.00 hod.** za † tatínka Leopolda v **Radosticích** – v **10.30 hod.** poutní Mše svatá

V **neděli 26.7.2015** se místo Mše sv. v Sulejovicích bude konat poutní Mše svatá u kapličky sv. **Jakuba v Radosticích**

Začala oprava střechy kostela sv. Antonína Paduánského v Milešově, za několik dnů bude také pokračovat renovace krytiny na kostele sv. Václava v Lovosicích.

**Prosím Vás – farníky a přátele o modlitbu.
Kéž Pán Bůh dá zdar těmto pracím.**

Tajemný Bůh

(Ludvík Armbruster)

Nemysleme si, že víme, kdo je Bůh. Je to přesně tak, jak čteme v evangeliu, že nikdo nezná Otce než Syn a ten, komu by to chtěl Syn zjevit. A nikdo nezná Syna než Otec. Náš příběh spásy nám teprve otvírá pohled tímto směrem. A i když se nám to zdá nemožné, Bůh skutečně vstoupil do naší historie. Můžeme tedy říci, že Ježíš je Bůh, anebo že Ježíš je člověk? Pokušením už v prvních stoletích bylo říci jedno, nebo druhé. Tento zdánlivý rozpor řešili už církevní otcové na Chalcedonském koncilu. To je dodneška naše učení o dvou přirozenostech a jedné osobě v Kristu a o třech osobách a jedné přirozenosti v Bohu. Ale to, že jsme se dohodli, jak o tom mluvit, ještě neznamená, že jsme to pochopili. Takže Chalcedonský koncil ustanovil, jak o tom hovořit, ale porozumět tomu, to je něco, co musí pokračovat. Tam, kde hovoříme o Božím tajemství, nikdy nebudeme na konci.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň, finanční a květinové dary, výzdobu a za úklid našeho kostela.

Pán Bůh zaplat'